ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

25 березня 2020 року ● № 12 (143)

Експансія COVID-19

Україна продовжує боротися з поширенням епідемії, що охопила майже всі країни світу

За останніми даними (на час підготовки газети до друку) Центра громадського здоров'я України (ЦГЗ) підтверджено 73 випадки зараження коронавірусною інфекцією COVID-19, з яких одна людина видужала і ще для трьох діагноз виявився смертельним.

У зв'язку з цим в країні з 12 березня по 3 квітня діє карантин, на час якого припинили працювати всі навчальні та розважальні заклади, великі торгові точки (крім продуктових магазинів і аптек), а також була зупинена робота метро, міжміського автобусного і залізничного сполучення.

До того ж громадський транспорт в Києві з 23 березня перевозить тільки медиків, правоохоронців, співробітників ЖКГ, продавців продуктових магазинів і працівників оборонної галузі.

Президент Володимир Зеленський висловив готовність оголосити в Україні надзвичайний стан, а режим надзвичайної ситуації запровадили у восьми областях (Чернівецькій, Київській, Житомирській, Дніпропетровській, Івано-Франківській, Тернопільській та Донецькій, Черкаській).

До теми - стор. 6

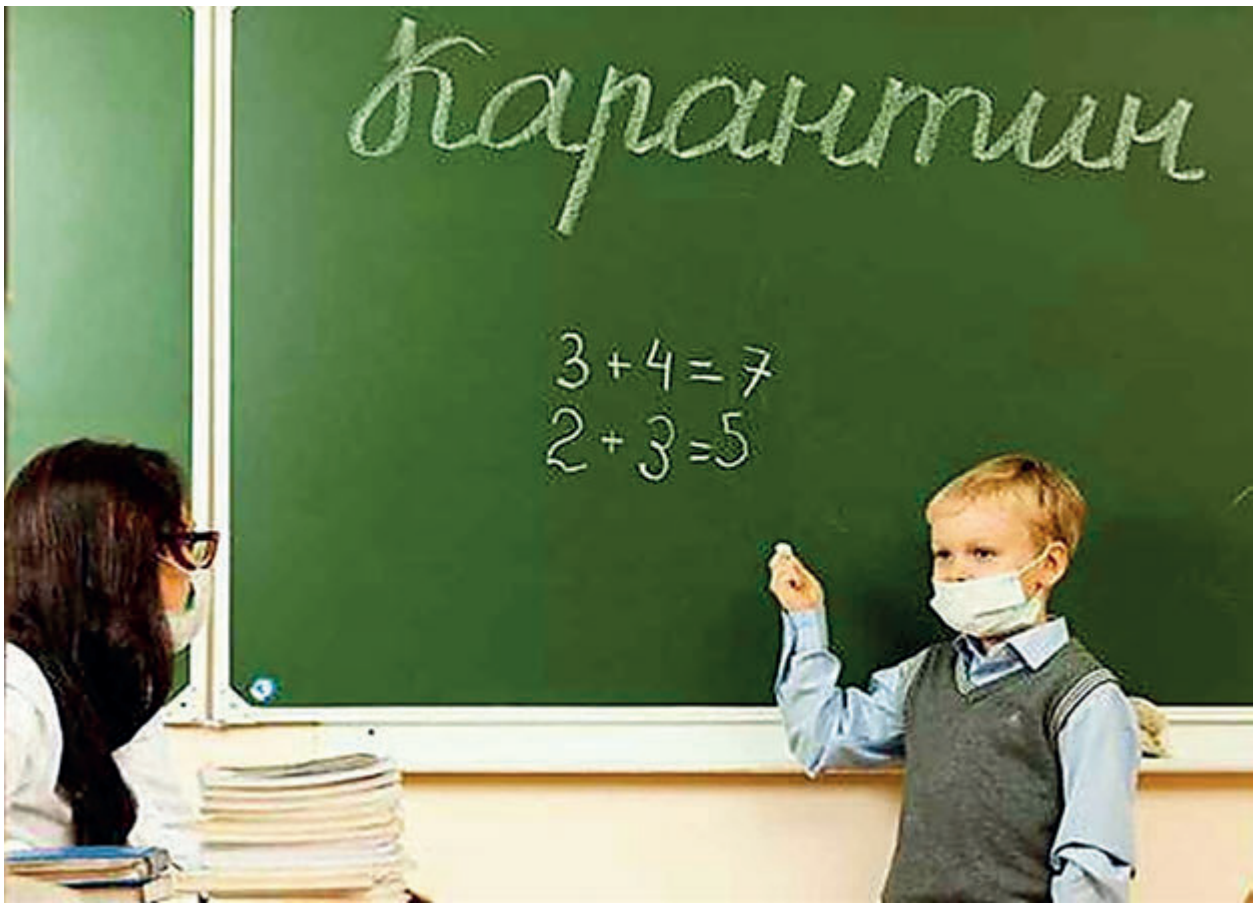

Agrосектор

Бджільництво в Україні відоме з прадавніх часів. Наші пращури добре знали про цілющі якості меду та інших апіпродуктів, пригощали ними друзів, постачали на ринки сусідніх країн. Однак що більше люди приділяли уваги розвитку цієї галузі тваринництва, тим меншою ставала кількість пасік. Давалося взнаки нерозумне господарювання:

Бджола мудрості навчить!

стор. 2

ВЛАДА звільнила агровиробників від податку на землю та від орендної плати земель сільгосппризначення державної власності на два місяці через коронавірус. Економія коштів складе 486 млн. грн.

Про це на своїй сторінці у Facebook написав заступник міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України Тарас Висоцький.

Законом «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникнення і поширення короновірусної хвороби (COVID-19)» держава звільняє агровиробників від орендної плати за землю сільськогосподарського призначення державної власності на два місяці через карантин.

«У 2019 р. було сплачено 1,11 млрд. грн земельного податку за землі сільськогосподарського призначення державної власності. У 2020 р. надходження від сплати цього податку мали б зрости до 1,16 млрд. грн через постійне оновлення нормативної грошової оцінки. Надходження від річної орендної плати за землі сільськогосподарського призначення державної власності у 2019 році становили 1,62 млрд. грн, цього року ця сума мала б становити 1,75 млрд .грн», — зазначається у повідомленні.

Захист довкілля

Оріль віддали на згубу заради 112 народних мільйонів...

Григорій ДАВИДЕНКО

УСЕ ТЕЧЕ, все змінюється. І ніхто не був двічі в тій самій річці. Бо за мить і річка не та, і він вже не той… Цей давній афоризм Геракліта Ефеського дніпровські водники осучаснили і навіть… спростували. Тобто розвернули навспак, за допомогою міністерських послуг «нових облич». Що ж, на те вони й «водні зодчі», щоб на додачу до вже сплюндрованих річок Придніпров'я геть замутити і чисті води Орелі. Затим спробувати виловити в них аж 112 мільйонів гривень з державного бюджету.

Саме з такою шаленою вартістю горезвісний проєкт «Відновлення гідрологічного режиму та санітарного стану старого русла річки Оріль в Царичанському та Петриківському районах Дніпропетровської області – капітальний ремонт» був представлений громадськості позаминулого січня для оцінки впливу на довкілля. Наслідком стане локальне, на 16 км, підняття «на гора» третини мільйонів кубів піску, частина якого ляже в 19 гребель-перекатів стометрової довжини. Першим фаховий протест тодішньому міністру екології Остапу Семераку направив доцент, керівник наукової групи проєкту Національного природного парку «Орільський» Вадим Манюк. Бо надзвичайно шкідливий водний проєкт нанесе незагойні рани Орелі, негативні наслідки від нього вже не вдасться усунути. А для Національного природного парку «Орільський» грубе втручання в річку екскаваторів і земснарядів є абсолютно руйнівним.

Мінекології відхилило проєкт

Категоричне несприйняття проєкту висловили і присутні на громадських слуханнях в Шульгівці Петриківського району та більшість учасників у Могилеві Царичанського району 24 квітня, де депутат Могилівської ОТГ Юрій Тимошенко прямо заявив проєктантам: «Ви хочете вкрасти пісок і гроші, та ми того не хочемо!» Тож 30 травня проєкт відхилений міністерством екології та захисту довкілля - заступник міністра Василь Полуйко та заступник директора департаменту екологічної безпеки О. Крамаренко підписали вердикт із 6 пунктів вагомих порушень законодавства (скорочено):

- У звіті з ОВД не оцінений вплив планованої діяльності на рослинний і тваринний світ р. Оріль. Вказано, що встановлюються 19 перекатів, які формуватимуться за допомогою розробленого ґрунту. Але, оскільки характеристики ґрунту не встановлено, тому не можливо спрогнозувати ефективність і доцільність впровадження даної технології. Територія планованої діяльності зарезервована для подальшого заповідання під НПП «Орільський», наявні погодження землевласників, а також рішення Дніпропетровської облради 11. 10. 2017 р., яким погоджено створення НПП. Проте у Звіті відсутня будь-яка інформація щодо цінності цих територій. Виходячи з наведеного та враховуючи велику кількість і негативний зміст зауважень громадськості до планованої діяльності, висловлені під час громадських слухань, інформуємо про відмову у видачі висновку з ОВД.

стор. 4, 5

«Палкий» привіт з 2001-го...

Бджільництво в Україні відоме з прадавніх часів. Наші пращури добре знали про цілющі якості меду та інших апіпродуктів, пригощали ними друзів, постачали на ринки сусідніх країн. Однак що більше люди приділяли уваги розвитку цієї галузі тваринництва, тим меншою ставала кількість пасік. Давалося взнаки нерозумне господарювання: інтенсивне вирубування лісів, розорювання земель. Суттєво змінив становище винахід відомого українського пасічника Павла Прокоповича, який у XIX ст. уперше в світі виготовив рамковий вулик. Тоді бджільництво стало відновлюватися, і вже на початку XX ст. у Східній Україні налічувалося понад два млн. вуликів. Над нашою землею знову загули крилаті трудівниці. Загули… та й пропали, бо рішучий наступ агрохімії зупиняє їхній політ.

Бджола мудрості навчить!

Про те, що бджоли нерідко гинуть від отруєння пестицидами, котрими недбалі й жадібні сільгоспвиробники знищують шкідників, українські селяни знали й раніше. Проте минулого року склалася ситуація, коли на засіданні Держпродспоживслужби на весь голос прозвучала тривожна заява: декілька областей України охопив масовий мор бджіл, і спроби звалити вину за це на кліщів чи інших вуликових паразитів не мають під собою достатніх підстав. Головна причина мору – порушення аграріями правил застосування засобів захисту рослин. З метою запобігання таких випадків, спеціалісти управлінь фітосанітарної безпеки територіальних органів Держпродспоживслужби провели низку заходів щодо безпечного застосування пестицидів для попередження отруєння ними бджіл – наради, зустрічі, тематичні бесіди та роз'яснення через ЗМІ. До участі запрошувалися хлібороби та бджолярі, а також особи, діяльність яких пов'язана із застосуванням та торгівлею ЗЗР. Напрацьований і законопроєкт щодо змін до правил поводження з пестицидами та агрохімікатами, який посилює захист прав бджолярів, покращує умови для розвитку галузі бджільництва в Україні.

Що ж, іще один закон – це добре, особливо якщо його ухвалить наша ледача Верховна Рада та виконуватимуть законослухняні громадяни. Проблема ж полягає в тому, що у нас кожна державна й відомча структура трактує один і той же закон по-своєму, а це заважає масштабній реалізації виробничих і комерційних програм. Тому законів багато, а бажаючих їх виконувати – мало.

Довідково нагадуємо, що згідно зі статтею 37 чинного закону України «Про бджільництво», фермерське господарство мусить через засоби масової інформації не пізніше ніж за три доби до обробки інсектицидами полів попередити про це пасічників. У попередженні має бути вказана точна дата обробки інсектицидами, місце обробки (тобто поле або сад), культура, що обробляється, назва препарату та ступінь його токсичності для бджіл. У свою чергу пасічник після такого попередження має закрити свої вулики на період від однієї до п'яти діб (залежно від рівня токсичності інсектициду) для того, аби бджоли не отруїлися, оскільки навіть після обробки поле деякий час небезпечне для бджіл, позаяк деякі інсектициди мають фумігаційну або контактну дію. На сьогодні є інсектициди, які мають надзвичайно низьку токсичність до бджіл, тому агрономам слід обирати саме такі препарати в період цвітіння культур та насаджень.

Все ніби нормально прописано, але виконувати такі приписи зовсім не просто. Іноді трапляється так, що у фермера просто немає часу на попередження через ЗМІ - ще вчора поле було чистим, а сьогодні його вже масово заселили шкідники. У такому випадку краще попередити пасічника особисто, зателефонувавши йому і повідомивши про термінову необхідність обробки. Але для цього потрібно попередньо познайомитися, обмінятися контактами. Це важливо для обох сторін. Фермер після обробки поля без попередження може потрапити в ситуацію, коли доведеться виплачувати компенсацію за загиблих бджіл. Пасічник у такій ситуації страждає найбільше, адже це саме його бджоли загинули, і він тепер не отримає меду та буде вимушений знову відновлювати бджолосім'ї. Саме тому він має не ставати в позу, а проявити ініціативу й зайвий раз перепитати фермера - як там з обприскуванням полів? Попередити загибель бджіл значно легше, ніж потім довести чиюсь вину, отримати компенсацію та відновити втрачене.

Проблема збереження бджіл опинилася на перехресті думок. Ось що про неї думають представники сторін – пасічник і фермер.

Василь Барабаш, відомий в Україні пасічник і президент «Гільдії медоварів України», в розмові з нашим кореспондентом підкреслив, що бджоли є надзвичайними істотами за філософією своєї поведінки та впливом на довкілля, вони просто даровані людям як приклад для наслідування. У людини, яка займається бджолярством, з часом формуються допитливий характер, власний філософський світогляд, любов до природи і людей. За його словами, бджоли навіть у період небагатого взятку не кидаються одна на одну, поважають навіть конкуренток з інших пасік. Натомість деякі сучасні землероби у гонитві за наживою іноді обробляють свої лани найдешевшими, але винятково токсичними засобами агрохімії, чим безжалісно знищують і довкілля, і бджіл, і майбутнє своїх нащадків.

На думку Василя Степановича, найбільшої шкоди бджолярі зазнають саме від малих фермерів. Деякі «господарники» нічого не бачать, крім наживи, і тому те, що заборонене в Європі, спокійно розтрушується над нашими полями. Друге: на тваринницьких фермах та птахофабриках використовують для харчування худоби так звані премікси, до складу яких входять антибіотики. А де ж діваються відходи від свиней чи курей? Вивозяться на поля. Рослина вбирає в себе всі елементи, на неї сідає бджола, збирає нектар і несе «екологічний» мед до вулика. «Ми, - наголосив Василь Барабаш, – тут живемо, це наша земля. Ми їмо, що виросло на наших полях, дихаємо цим повітрям. А виходить, що мед із антибіотиком. Чекати, допоки там, зверху, хтось про пасічників згадає, не варто. А треба починати диктувати правила, бо хвороби не вибирають, до кого прийти, а все те, що роблять з нашою землею, робить її небезпечною для здоров'я людини.

Хто писав закон, що під час обробки полів треба бджіл закривати на тривалий час, нічого в тих самих бджолах не тямить. Їх не закриєш. А весняний обробіток гербіцидами «по землі»! Вийшло сонечко – і бджілка вилітає з вулика, щоб зробити перший обліт. На полі їй нічого ще робити, бо рання весна, і вона летить до лісу. Але пролітає над тим самим злощасним полем і набирає повні легені «хімії». Надихалась, прилетіла і біля вулика впала… І третє. Змінити систему видачі дозволів на роботу з «хімією». Як люди, котрі, не маючи освіти, отримавши дозвіл на роботу з хімікатами за хабар або його взагалі не маючи, можуть не нашкодити? Треба створити інститут, який буде готувати спеціалістів у цій сфері. Отримавши знання та ліцензію, вони не будуть завдавати шкоди навколишньому середовищу, не погодяться обробляти землю невідомим китайським препаратом, бо знатимуть, що відповідатимуть за свою роботу. А то, буває, бачиш, як ці горе-трактористи обробляють поле, а вітер – їм в лице, і розумієш - як вони бджолу вбережуть, коли себе труять? Якщо ми знищимо бджіл, наступними на черзі будемо самі».

Олексій Павлов – успішний фермер з Луганщини. Вже багато років поспіль його головним захопленням є органічне землеробство. Він багато знає, але постійно вчиться й розумно експериментує, віддаючи перевагу технології І. Овсінського. І сина привчає любити землю. У великому господарстві «Айдар-Овоч», яке очолює Олексій Леонідович, вміють і розкішні соняшники виростити, і запашного цілющого меду з їхнього цвіту не прогавити. Причому вулики розташовуються у безпосередній близькості до поля. На запитання, чи не трапляється прикрих випадків отруєння бджіл (адже з шкідниками таки доводиться боротися за допомогою пестицидів), рішуче відповідає: «Ми ніколи не заощаджуємо на засобах агрохімії, беремо їх лише сертифікованими й перевіреними на токсичність. Це дорожче, ніж перші-ліпші бовтанки від незрозумілого виробника, але так надійніше. Наші пасічники й агрономи постійно на мобільному зв'язку, будь-які агрохімічні заходи завжди узгоджують заздалегідь. Зазвичай обробку полів отрутохімікатами здійснюємо вночі, а пасічник зранку на кілька годин притримує виліт бджіл. Коли отруйна роса на квітах висохне, тоді бджоли в безпеці. Ми й сусідів завжди попереджаємо про обробку своїх полів. Люди повинні допомагати один одному, а не бути агресивними й заздрісними. Подивіться на тих працьовитих бджіл – живуть недовго, а мудрості на віки. Людина сама повинна кувати своє щастя, а воно визначається її ставленням до рідної землі й свого народу».

До речі, не тільки з соняшників у Олексія Павлова беруть мед бджоли: в господарстві щороку висівають трави-сидерати. Вони збагачують землю, готуючи її до нового посіву, а водночас буйно квітнуть. А що може бути для бджоли привабливішим, ніж поле з такою травою? Ось і гудуть вони майже ціле літо над запашними квітами, а коли трава визріє, її скосять на сіно – для тварин ФГ і корівок місцевих селян. Втім, це вже інша історія…

Бджолярі й аграрії мають віднайти певний компроміс та порозуміння у своїй діяльності, аби уникнути отруєння бджіл. Фахівці, які брали участь у нараді, наголошували, що обробка сільгоспкультур повинна здійснюватися винятково препаратами, офіційно дозволеними Переліком пестицидів та агрохімікатів в Україні. Необхідно посилити співпрацю між сільгоспвиробниками, органами місцевого самоврядування та пасічниками з метою недопущення загибелі бджіл при обробці полів пестицидами. І займатися цим потрібно гуртом і дружно, як бджоли.

Підготував
Володимир ЯРОШЕНКО.

Важливий діалог пасічників з урядом

Дуже багато «вузьких місць» бджільницької галузі були названі під час всеукраїнської скайп-конференції заступника міністра економіки, торгівлі і сільського господарства Тараса Висоцького з пасічниками України 13 березня. Деякі з озвучених проблем були оперативно «розшиті». Про перебіг заходу, що тривав понад три години, розповідає голова обласної спілки «Дніпровський пасічник» Сергій Староконь:

- Український мед є продуктом відмінної якості, та через низку різних обставин його закупівельна ціна всередині країни впала до 22 гривень за кілограм. Щонайперше міністерство недогледіло парадоксальний закон про вимоги до меду – тепер стандарти для вивозу нашого меду в Європу навіть вищі, ніж в ЄС! І навпаки, вимог до ввезення меду в Україну майже немає. Практично діжка солодкої патоки з написом «мед» може бути завезена до нас, що вже і відбувається з китайського напрямку. Далі туди добавляють справжній мед і вивозять за кордон як «український продукт».
Так «валять» вітчизняну пасічну галузь. А експортери вину за фальсифікацію покладають на… українських бджолярів! Шановні, та ви ж самі купуєте у нас мед і знаєте, що він високої якості! Відтепер для попередження отруєнь бджіл в єдиній сув'язі фермер – пасічник має працювати і сільська рада, Т. Висоцький запевнив, що відповідний наказ готується Держпродспоживслужбою. Ще уряд компенсуватиме оформлення пасік в закладах ветмедицини із розрахунку 200 гривень на бджолородину. Реєстрація потужностей первинного виробника меду служитиме підставою для збільшення присутності України на ринках ЄС та світу, адже квота на вивіз меду в 2020-му році виконана за один тиждень січня.

Безперечно, наші пасічники працювати вміють, адже бджола ледачого не любить. Шкода, що в діючому парламенті та уряді – жодного бджоляра, тому й переживають пасічники шок від різних, а не єдиних, ухвалених стандартів експорту-імпорту меду. Надзвичайною для держави була названа і проблема нещадної вирубки медоносів – акації, клена, ясеня тощо. А директор Гадяцького аграрного училища Наталія Сенчук наголосила на необхідності зберегти від «оптимізації» цей єдиний в Україні професійний навчальний заклад, який готує високого рівня юних бджолярів. Ідею підтримали бджолярі усіх областей держави.

Підготував Григорій ДАВИДЕНКО.

! Мала бджола, а більше за великого знає *Українське прислів'я*

Оріль віддали на згубу заради 112 народних мільйонів...

Григорій ДАВИДЕНКО

Продовження. Початок стор.1

Водникам Дніпра вердикти міністерства і вчених – зайві

Здавалося б, після відмови міністерства недолугий проєкт більше не «вирине» ні в річищі Орелі, ні будь-де. Тим паче, що за тиждень до цього обраний Президентом України В. Зеленський пообіцяв людям «подолати корупцію». Відтак очевидно, що 812 тисяч 634 гривні, які заступник директора департаменту екології Дніпропетровської ОДА Наталія Латиш перерахувала за «Додатковою угодою № 2» 21. 12. 2018 р. за «виконану проєктну документацію» ТОВ «Дніпрокомунпроєкт» (Валентина Кас'янок), м. Кам'янське, неспроможним проєктантам довелося б повернути державі. Як за «роботу», що не відповідає сучасним науковим і законодавчим вимогам. Про це й Інститут проблем природокористування та екології НАН України (директор доктор наук Аркадій Шапар) заявив. І за фаховим аналізом професора кафедри гідротехнічного будівництва та гідравліки Національного університету водного господарства та природокористування Дмитра Стефанишина, розписаних у 22 пунктах, водність Орелі після локального добування третини мільйона кубів піску з її дна не збільшиться:

- У звіті з ОВД стверджується, що «проєкт повністю направлений на відновлення водності р. Оріль». Втім, як це можна зробити на окремій ділянці, і лише за рахунок втручання в русло, без комплексу заходів на рівні басейну – питання риторичне. Як можна «відновити водність» без збільшення витрати води в річці? У звіті вказується, що передбачається збільшення площі акваторії р. Оріль на 15 га (зі 130 до 145 га) та об'єму води на 1, 513 млн. м кубічних (з 1, 496 млн. м куб. до 3, 009 млн. м куб.)». Це додаткові втрати стоку в літню межень на випаровування, в зимову – на льодостав. Як ці втрати вплинуть на мінімальний стік річки, з врахуванням наявності «в басейні Орелі величезної кількості озер, лиманів, ставків та водосховищ» як на ділянці «покращення», так і вниз за течією? Аналіз відповідей на відхилені зауваження та пропозиції громадськості показує, що автори звіту не наводять аргументів на користь проєкту.

Проте Регіональний офіс водних ресурсів Дніпра з тодішнім директором Володимиром Добриніним вже у червні… повідомили про план відновити орільський проєкт! Вочевидь, з явною метою «взяти» Київ, або отримати позитивний висновок міністерства, яке «слуги народу» зліпили з двох, назвали «міністерство енергетики та захисту довкілля». І наповнили не новими, як дехто сподівався, а переважно своїми людьми. Втім, як і усю владну вертикаль «гаранта». До радників прем'єр-а Олексія Гончарука потрапив навіть Юрій Голик, який за часів В. Резніченка курував грошові сектори інфраструктури Дніпропетровщини. А до міненергетики перейшов Руслан Стрілець, директор департаменту екології Дніпропетровської ОДА. Він один з ініціаторів орільського проєкту, а ще, за даними Індустріального відділу поліції м. Дніпро, фігурант кримінальних справ щодо порушень тендерних закупівель в гідрологічних проєктах на річках Базавлук, Мокра Сура, Чаплинка тощо.

Тож Регіональний офіс, не змінюючи проєкту, замовив 28 серпня новий Звіт з ОВД Науково-дослідному центру «Дніпровська природна інспекція» (директор Микола Терещук), зарєстрованому в с. Могилів Царичанського р-ну – за 286 тисяч гривень. Перед цим в. о. голови Дніпропетровської ОДА Дмитро Батура «футболить» департаменту звернення 800 жителів Царичанського району з вимогою припинити фінансування недолугого проєкту, а для збільшення водності прибрати незаконні греблі на Орелі в Магдалинівському районі. Подібне клопотання «Комітету порятунку Орелі» (заступник голови Сергій Дашко) і голова Дніпропетровської ОДА Олександр Бондаренко переслав департаменту екології. Така ж доля спіткала і звернення до нардепа Дмитра Чорного…

Тобто належної реакції «слуг народу» у Дніпрі та Києві на гігантський - за шкідливими наслідками для куцого держбюджету і залишків природи над міру розораної Січеславщини - проєкт катма. Питання розглянула лише екологічна комісія облради під головуванням Анатолія Івахна, яка призупинила скандальний проєкт та попрохала ОДА створити робочу групу для його вивчення. А сесії Єлизаветівської, Іванівської та Шульгівської сільських рад ще торік (їх підтримала і Китайгородська сільська рада 21 лютого ц. р.), ухвалили схожі рішення:

«Вважати недоцільним виконання робіт за проєктом «Відновлення гідрологічного режиму Орелі…». Прохати депутата ВР Сергія Демченка, керівництво Дніпропетровських ОДА та облради сприяти у відхиленні даного проєкту».

Вдруге на громадських слуханнях 5 грудня усі виступаючі з Петриківського району дали негативну оцінку проєкту, і більшість з Царичанського – теж. А всього конкретних зауважень за час другої процедури ОВД було аж 109 – утричі більше, ніж першого разу! Тож «одобрямс» міненергетики 13 лютого, підписаний заступником міністра Р. Абрамовським та начальником управління ОВД М. Тіщенковою, виявився більш ніж дивним:

«До початку планованої діяльності узгодити з міністерством фізичні та інженерно-технічні характеристики перекатів, обґрунтування ефективності здійснення днопоглиблення та створення штучних перекатів».

На тотожні проєкти на Сулі та Орелі – різні висновки

Про втричі більшу за обсягом негативну оцінку громадськості, вчених – жодного слова! На той самісінький проєкт – два різні висновки! Очевидно, що теперішнє міненергетики «підмахне» «водним зодчим» з Дніпра жадане «обґрунтування ефективності днопоглиблення». Дволикість водників видима і порівняно з аналогічними проєктами на Орелі та Сулі. На Полтавщині восени 2019-го за проєктом «Дніпродіпроводгоспу» (головний інженер Віктор Дем'янов) було «днопоглиблено» 0, 8 км русла Сули. Опісля вона залишилася у виритому «кориті» і далі… перестала бігти! Тоді місцевому люду довелося «штурмувати» Київ - рятувати річку від екскаваторів «відновлювачів». Після розгляду надзвичайної ситуації у Держводагенстві його в. о. голови Михайло Хорєв у листі до Міненергетики повідомив:

«Членами секцій науково-технічної ради Агенства констатовано, що реалізовані заходи не поліпшили стан Сули, а навпаки – нижче за течією стан річки значно погіршився. Це пов'язано і з технічними рішеннями проєктів, які не відповідають європейським та науковим підходам щодо відновлення річок, не містять аналізу всіх ризиків та можливих негативних наслідків. Дані проєкти визнані не спроможними забезпечити відновлення гідрологічного режиму Сули. Відсутність техніко-економічного обґрунтування при роботах із поліпшення стану р. Сула призвела до невдалої спроби застосування локального підходу для вирішення комплексної проблеми, хаотичності та цілковитої неефективності проєктів, що розроблялися на території Лохвицького та Оржицького районів Полтавської област»і.

Тоді ж було вирішено припинити з 15 квітня державне фінансування «Дніпродіпроводгоспу» через завдану довкіллю шкоду. А В. Дем'янов є консультантом і проєкту на Орелі, котрий Держводагенство розглянуло 5 березня. На засіданні секцій з питань управління водними ресурсами та з питань економіки НТР головуючий Павло Гвозденко так розписав сценарій розгляду ситуації на Орелі, що ініціатори проєкту втричі більше за опонентів доповідали. Ідею М. Терещука «коли не будемо нічого робити, за п'ять років Орелі не стане» не відхилили, а пропозицію опонентів «прибрати для початку існуючі греблі, подивитися, як зміниться водність» - зустріли в «штики» - та хіба ж Київ має цим займатися? Це ж влада на місцях мусить давно зробити! Відтак за ігнорування майбутнього НПП «Орільський», застережень громадськості та висновків учених переважило байдуже: «проєкт схвалений міненергетики, отже, має право на життя». Отака дивина: проєкт на Сулі – відхилили як шкідливий, аналогічний на Орелі – ні. Чи не тому, що Сула вже знищена, а частина коштів – освоєна?

Вочевидь, Оріль чекає доля сплюндрованої Сули, коли державна влада, що за Конституцією України здійснює права власника довкілля, не схаменеться від запаморочення торішньою довірою виборців.

Третього березня громадська рада при Дніпропетровській ОДА зустрілася з її головою О. Бондаренком. Учасник зустрічі, голова Спілки офіцерів Дніпропетровщини Віктор Таратушка, повідомив:

- Доповів О. Бондаренку, що з Орелі хочуть витягти великі гроші. Треба розгородити греблі, в які «закована» річка, і не треба тоді «топити» 112 мільйонів. Голова ОДА сказав, що область «купуватиме земснаряди для прочистки річок». Заперечив – на Орелі цього робити не слід, треба створити Басейнову раду і НПП «Орільський»! Він пообіцяв розібратися.

Перша гребля демонтована

Цікаво, що створити Басейнову раду Орелі рекомендував ще Комітет ВР з питань екології в 2014-му. Помітні кроки для річки зроблені в Царичанці. Місцева РДА за участі райради, представників ОТГ краю та громадськості провела розширену нараду. За її підсумками голова Царичанської РДА Людмила Саліженко підписала протокол-доручення:

«Рекомендуємо органам місцевого самоврядування внести пропозиції до замовника проєкту, міненергетики щодо альтернативних заходів відновлення водності Орелі, створення Басейнової ради Орелі».

А 12 березня делегація Царичанського району з поліцією, ЗМІ та технікою виїхала до Гупалівки Магдалинівського району для демонтажу першої греблі на орільській протоці К - 7. Однак біля 50 місцевих жителів пікетували дамбу:

- Якщо розгородити, вода стече, і її не буде ні у вас, ні у нас! – запевняв пенсіонер Анатолій Куцевол. – Розгороджувати треба велику греблю, де зустрічаються Оріль із Гряковою!

Більше години голова РДА із заступником царичанського селищного голови Володимиром Стрільцем та громадськістю з документами в руках долали впертий опір гупалян і чернеччан. Доказували, гребля – незаконна, її прибирання дозволить рибі іти на нерест. Після демонтажу фундаментного блоку і щебеню вода пішла в Заплавку, далі в Оріль. З цієї нагоди заступник директора РОВР Дніпропетровської області Ігор Потапенко повідомив:

«Плануємо обстежити греблі на Орелі в районі Нехворощі у квітні. Для координації робіт з їхнього прибирання слід на місцях громадськості створити робочу групу, залучити до неї голів сільрад, а ми ввійдемо як фахівці. Вважаю недоцільним створення Басейнової ради Орелі, бо діє Басейнова рада нижнього Дніпра в Херсоні. На орільський проєкт рішення сільрад вже не вплинуть, бо є висновок міністерства. Відхилити його може лише суд. На цей рік фінансування з Києва чи Дніпра не передбачене».

Що ж, введена надзвичайна ситуація ще працює на Оріль. А далі?

Голова Царичанської РДА Людмила Саліженко переконує магдалинівців у необхідності демонтажу дамби.

Прибирання першої греблі під автодорогою Гупалівка – Нехвороща.

Фото автора.

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

ВОЇНИ СВІТЛА

Військова служба у всіх народів вважалася справою честі, а воїн-захисник був бажаним гостем у кожній оселі. Так, наприклад, наші прадіди-слов'яни ні за яких обставин не відмовляли в гостинності ратнику, навіть якщо їхня оселя була тісною, а стіл – бідним. Вони вважали, що солдати, які в земному житті були вразливими, після загибелі ставали безсмертними. Про них розповідають численні легенди у різних народів, а після публікації «Книги Воїна Світла» Пауло Коельйо, образ воїна-героя набув ще більшої популярності.

ДВАДЦЯТЬ ШОСТОГО БЕРЕЗНЯ – День Національної Гвардії України. Це свято тих, кого ми по праву називаємо нашими Воїнами Світла. Можливо, комусь такий пафос може здатися дещо зайвим, але пам'ятайте, що саме ці хлопці першими підставили груди під кулі ворога на початку так званої гібридної війни. Ось лише кілька епізодів: 15 квітня 2014 року в район Слов'янська було направлено резервний батальйон НГУ чисельністю до 350 осіб. До складу підрозділу входили резервісти і члени самооборони Майдану. Через 9 днів, 24 квітня 2014 року, нацгвардійці здійснили чергову спробу зачистки Слов'янська від проросійських формувань. На початку травня 2014 року підрозділи Національної гвардії спільно з десантниками відбили у бойовиків телевежу в Краматорську. Було ліквідовано низку ворожих блокпостів, а на їх місці українські військовики встановили свої. На нові українські блокпости заступили добровольці 1-го батальйону Нацгвардії.

Українські воїни-гвардійці й сьогодні у постійному двобої з ворогом на сході, де вже понад 6 років точиться так звана гібридна війна. Від початку бойових дій на Донбасі понад 200 нацгвардійців загинуло, ще близько 800 було поранено. За цей час близько 5 тис. військовослужбовців Національної гвардії було нагороджено за мужність і героїзм, з них близько 100 посмертно нагороджені державними нагородами.

Гвардійців не повернути з поля бою, але їх імена назавжди залишаться в народній пам'яті, у спогадах ветеранів – тих, кому пощастило повернутися додому живими. Для них стихли постріли, загоїлися болючі рани, але ніколи не заспокояться скалічені душі, а вперта пам'ять ніколи не дозволить забути холодний подих смерті, гіркоту втрати бойових побратимів, образу за поламане бездушними чиновниками молоде життя.

Тож сьогодні, в День Національної гвардії України, пом'янімо добрим словом загиблих і вклонімося до землі солдатам, які воюють, живуть і працюють поруч із нами, побажаймо їм міцного здоров'я на довгі роки, родинного щастя й добробуту.

Зі святом вас, Воїни Світла!

Володимир ЯРОШЕНКО.

Година Землі

Година Землі – це щорічна міжнародна подія, яка була започаткована Всесвітнім фондом природи і яка закликає людей та організації вимкнути світло, електричні пристрої на одну годину. Таким чином організатори хочуть привернути увагу до екологічних проблем нашої планети. Ідея проста: зупинися на годину та замислися про стан природи.

Як виникла

Вперше Година Землі була організована Всесвітнім фондом природи Австралії та виданням The Sydney Morning Herald у 2007 році. Вона стартувала у Сіднеї. Тоді на годину погасли вогні у понад 2 млн будинків і підприємств як демонстрація своєї позиції щодо зміни клімату.

Година Землі: що варто знати

За даними Звіту WWF, наразі людство споживає в 1,6 раза більше, ніж може забезпечити Земля. З кожним роком ситуація все погіршується. Людство викидає більше вуглекислого газу в атмосферу, ніж природа здатна поглинути, вирубує дерева швидше, ніж вони можуть вирости.

Чого вдалося досягти

За роки існування акції «Година Землі» було втілено тисячі природоохоронних ініціатив. Почався масовий перехід будинків на освітлення за допомогою сонячних батарей, мільйони гектарів було взято під охорону екологічних організацій.

ПЕРЕХІД НА ЛІТНІЙ ЧАС в Україні відбудеться у неділю, 29 березня, о 3:00 за київським часом. Тоді стрілки годинників потрібно буде перевести на годину вперед. Переведення годинників регламентує постанова Кабміну від 1996 року про порядок обчислення часу на території країни.

«Палкий» привіт з 2001-го...

Микола НЕЧИПОРЕНКО

ЗНОВУ ініціатором гучного скандалу обласного масштабу нагадала про себе на Дніпропетровщині Єлизаветівська сільська рада. Це та рада, яка свого часу, скажімо, відмовилася, використовуючи, платити за видобутий в Україні газ тільки тому, що його її людям продавала офшорна компанія з Кіпру. Котра, як довела тоді сільрада на чолі ще з Максимом Голосним, ніякого відношення до поставок голубого палива у нас насправді не мала – ми про це писали, дивись «Фермер Придніпров'я»» від 14 листопада 2018 р., публікація «Газова атака з офшорної засідки». Тоді «бунт» Єлизаветівки постаралися зам'яти на найвищому в державі рівні, хоч Прем'єр Володимир Гройсман довго не міг заспокоїтися: як дозволили якійсь сільраді таємні обладунки тодішньої верхівки в Україні та витягти з темряви на світло? Чому, мовляв, ти дивишся якому проворному Голосному рота вчасно не заткнули? Сьогодні у Єлизаветівці обов'язки сільського голови виконує Тетяна Чепурко, і вже з її подачі розгорається дійсно переполох як мінімум місцевого масштабу. Хоч сільрада звернулася не лише в правоохоронні органи Дніпропетровщини і заодно в Господарський суд області, але і в Київ листом на ім'я нині екс-Генерального прокурора Руслана Рябошапки. З проханням і водночас з вимогою якомога швидше викрити і знешкодити «організоване злочинне угруповання, яке зараз оформляє на себе земельні ділянки через кверокопії підробних документів, датованих 2001 роком». Якщо цих негідників мерщій не зупинити, йдеться у листі, «рейдери накрадуть у сільських територіальних громад стільки землі, скільки тишком-нишком заготовили собі красти справді ще дев'ятнадцять літ тому».

Про що іде мова? Уявіть собі, про змову, яка відбулася таки без одного року два десятиліття назад, але настільки була задумана і здійснена блискуче і, даруйте, далекоглядно, що дотала лише тепер по суті зненацька. У випадку з Єлизаветівською сільрадою це сталося ось як: одного дня до неї завітали три фізичні, як прийнято зараз писати й казати, особи, яких тут ном-духом не знали і ніколи раніше в очі не бачили, і заявили, наче нічого дивнофо в цьому немає – вони тільки днями оце на території громади придбали собі у приватну власність земельні ділянки. Їх вони купили у громадянина Олега Бородулькіна – хіба не знаєте і його? Згадуйте-згадуйте: Бородулькін ще у 2001 році отримав в Єлизаветівці 2.3 га для ведення селянського (фермерського) господарства. З присвоєнням, як-то й вимагало уже на ту пору законодавство, кадастрового номера. Правда, Олег Бородулькін, добра душа, свої 2.3 га розділив на трьох покупців – одному дісталося півтора гектара, другому пів, а третьому 30 соток. І ось тепер вони, нові власники ділянок, «оформили, ясна річ, нові кадастрові номери кожен на свої володіння, тому не сумнівайтеся і не баріться, навпаки, любіть і жалуйте, «приймайте нас, дійсно власників порізно трьох ділянок – ми ставимо вас, власне, про це до відома»!

Цей візит трьох нових у межах Єлизаветівської громади землевласників для сільрадівських керівників був як сніг на голову. Оскільки про Бородулькіна Олега В'ячеславовича з його 2.3 га селянського господарства із кадастровим № 1223780800:03:003:0181 вони дійсно вперше дізналися. А на віру приймати документи, зовні цілком бездоганні і законні, видані органами та службами державної влади, які нині і мають їх видавати, у Єлизаветівській сільраді не стали. Обрали за краще здійснити так звану внутрішню службову перевірку. І вже одразу зрозуміли, що «вся ця історія дуже схоже вилами по воді писана». Правда, довелося звертатися з позовом у Господарський суд області, оскільки самостійно сільська рада не змогла «витребувати документи, які стосувалися предмету якщо ще хай і не спору, то непорозуміння точно».

Отут і гряхнув грім: суд витребував лише кверокопію Державного акту на право приватної власності на землю Серії Р2 №148441 від 13.06.2001 р. Котрий ніби і був виданий на ім'я «гром. Борулькіна (зауважте, що не Бородулькіна – Авт.) Олега В'ячеславовича, який мешкає у м. Дніпродзержинську по просп. Леніна, 156, кв. 17». Цим актом Борулькіну – таки ще не Бородулькіну – була «у приватну власність надана земельна ділянка площею 2.3 га в межах і згідно з планом для ведення селянського (фермерського) господарства». Підстава – рішення Єлизаветівської сільської ради від 13 червня 2001 року (тобто акт було видано дуже оперативно, того ж дня, коли сесія сільради винесла рішення про його видачу – *Авт.*). Державний акт, «складений у двох примірниках, з яких перший видано гром. Борулькіну О.В., а другий зберігається в Єлизаветівській сільській раді», більше того – того ж дня, а саме знову таки 13 червня 2001 року – «був зареєстрований у Книзі записів державних актів на право власності на землю за № 782».

Та річ то в тім, що у Єлизаветівській сільській раді нічого подібного не зберігається і зберігатися не могло. Оскільки Єлизаветівська сільрада з повною відповідальністю заявляє, що «не здійснювала ніколи, у тому числі 13 червня 2001 року, наступного: передачі земельної ділянки для ведення селянського (фермерського) господарства площею 2.3 га у власність гром. Борулькіну О. В., реєстрації за ним права володіння землею, нарешті й погодження проєкту землеустрою на земельну ділянку для ведення приватного господарства все тим гром. Борулькіним». Тобто нічого подібного не було і не відбувалося. Оскільки 13 червня 2001 року не проводилася і сесія Єлизаветівської сільради – то посилання в Державному акті на рішення «без зазначення його номеру, що не допустимо у державному документі подібного зразка», судячи з усього, не випадкове. З цього випливає, що звідки і якого документу уже не Борулькін О. В., а Бородулькін взяв кверокопію Державного акту, сільській раді не відомо. Сільська рада не може й пояснити, умисна чи випадкова допущена плутанина як з прізвищем Олега В'ячеславовича, так і з адресою його місця проживання. Адже надалі уже винятково Бородулькін залишався проживати у тому ж таки Дніпродзержинську на тому ж проспекті Леніна, у тій же ніби і квартирі №17, але… іншому будинку - № 192. Не інакше, що і він опинився у ситуації – пригадайте – Мартина Борулі, котрий достеменно не знав, хто він – Боруля чи Беруля? І останнє, про що офіційно заявила сільська рада: сама особистість Бородулькіна О. В. їй не відома, заяви від громадянина Бородулькіна О. В. на отримання земельної ділянки в сільську раду ніколи не надходило. Відтак й ніколи подібна заява не розглядалася на земельній комісії та не виносилася на сесію. З цього приводу в сільраді відсутні будь-які матеріали – крапка!

Забігаючи наперед, скажемо, що згодом факт фальсифікації Державного акту підтвердила і Петриківська районна державна адміністрація. На запит знову ж Господарського суду і вона повідомила, що «при перегляді протоколів засідань виконавчого комітету та засідань сесій Єлизаветівської сільської ради за 2001 рік дані про надання земельної ділянки у приватну власність площею 2.3 га гром. Бородулькіну О. В. відсутні». Більше того - «Засідання 18 сесії 23 скликання проводилося 27 червня 2001 року – таким чином рішення сесії без номера датою 13.06.2001 також відсутнє».

Однак дива на цім не кінчаються. Начальник міжрайонного управління Держгеокадастру у Дніпропетровській області Валентин Сизарєв повідомив «сенсаційну» новину. Валентин Леонідович сьогодні навздогін сказати, ясна річ, не може, ким і на підставі яких документів та рішень, але в «Книгу записів (реєстрації) Державних актів на право власності на землю (громадянами) на території Єлизаватівської сільської ради» таки дійсно було внесено запис за № 782 від 13 червня 2001 р. про реєстрацію Державного акту серії Р2 № 148441 на земельну ділянку площею 2.3 га, виданого гром. Бородулькіну О.В., але – увага! – не у приватну власність, а… на право постійного користування. А це, як кажуть вже не лише в Одесі, дві великі різниці. Це, по перше, значить, що «Державний акт на право приватної власності на землю на ім'я Бородулькіна О. В. ніколи не оформлявся та у встановленому законодавством порядку не реєструвався». А, по-друге, як уточнив держгеокадастрівець Валентин Сизарєв, «кадастровий номер даної земельної ділянки не визначався і на території Єлизаветівської сільської ради не реєструвався». Отож знову загадка із загадок, як же спромігся пан Бородулькін замінити Державний акт на право постійного користування землею на кверокопію держакту на право приватної власності на неї – та ще й з липовим кадастровим номером? Дає знати про себе поки що одна-єдина ясність. Та, що про це треба питати самого Олега Бородулькіна.

Тим паче, що він сам по собі явно «цікавий» персонаж, і прізвище його та адреса проживання – не єдині, з якими трапилася незрозуміла плутанина. Зате є підстави сподіватися, що при потребі або якщо доведеться зізнаватися, напускати туману йому більше не вдасться. Адже отримано картку фізичної особи-платника податків О. В. Бородулькіна, виданої 22 листопада 2002 року в Орджонікідзевському районі суспільного обласного центру міста Запоріжжя. Звідти він, виявилося, насправді родом. Тобто встановлено дату, коли чоловік одержав ідентифікаційний номер. Що де Дніпродзержинськ, а де Запоріжжя – це одне підозріле. Але ви звернули увагу, що одержав Олег В'ячеславович персональний номер платника податків у листопаді 2002 року? Все б нічого, та на підставі завідомо підробленого державного акту та за відсутності попереднього рішення сесії сільради й різикувано. І тоді Олег В'ячеславович (цитуємо листа сільського голови Єлизаветівки Тетяни Чепурко Генпрокурору Руслану Рябошапці) «реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на заволодіння та розтрату чужого майна (землі), діючи за попередньою змовою з групою інших фізичних осіб, пан Бородулькін уклав 21 березня 2018 р. з ними фіктивний договір позики для себе, умовами якого було повернення грошових коштів до 21 березня наступного 2019 р., а в разі неможливості (увага! – Авт.) шляхом стягнення предмету застави – земельну ділянку площею 2.3 га на території Єлизаветівської сільради з цільовим призначенням» - ну і так далі.

Навіщо це й це затіяли? – запитаєте ви. А якщо Олег В'ячеславович «не зможе» повернути отримані гроші, тоді ж на нього подадуть в суд. І чим він тут йому прислужиться в пригоді? Змусить розрахуватися з позичальниками – і не більше? О, тільки наївні можуть думати, що суд «більше нічим не допоможе»! А якщо загоїдя домовитися, все прорахувати і передбачити? Отож! Коротше, не чекаючи навіть строку повернення позички, ще у травні 2019 року, Жовтневий районний суд обласного центру міста Дніпра приймає до розгляду позовну заяву фізичної особи до Бородулькіна «про стягнення суми боргу». Коротше, не відкладаючи справи у довгу шухляду, уже 31 травня суд і виносить «ухвалу про забезпечення позову на Бородулькіна О. В.» Виявляється, знадобилося (?) «внести відомості (зміни до них) до Державного земельного кадастру і за допомогою програмного забезпечення створити документ та відомості, які він містить» - ясна річ, що стосовно земельної ділянки, наданої Бородулькіну О. В. у приватну власність для ведення селянського (фермерського) господарства ще у 2001 році. Задля цього суд і ухвалив знову ж «за допомогою програмного забезпечення присвоїти кадастровий номер земельній ділянці площею 2.3 га, яка (на думку чи переконання суду – *Авт.*) на правах приватної власності належить Бородулькіну» - існує ж, мовляв, державний акт від 13.06.2001 року. Більше того, суд ще й зажадав «відкрити Поземельну книгу і внести відповідні записи до неї з подальшим виготовленням Витягу з Державного земельного кадастру для підтвердження внесених відомостей (змін)».

Ви зрозуміли? Пояснюємо: одразу після втілення ухвалених судом вимог відбулося наступне його засідання, на якому проблему повернення позички паном Бородулькіним було успішно вирішено. Ніяких проблем! Зате ж у пана Бородулькіна з'явилися осучаснені – в електронному вигляді! – документи, датовані 2019 роком. Які засвідчують його приватну власність 2.3 га землі на території Єлизаветівської сільради. Тепер немає потреби і сенсу вертатися уже в далекий 2001-й рік та вивчати, що і як тоді насправді відбувалося. Ось вам зовсім свіжі – наразі минулорічні - в електронному вигляді документи, то який резон в них сумніватися? Навпаки, комар носа не підточить. Як гадаєте, лише за гарні очі Бородулькіна суд взявся «допомогти» йому?

Звідки було знати Олегу В'ячеславовичу і його спільникам, що сільрада одначе забажає вертатися у «далеке» минуле і добряче засумнівається. Уже хоч би тому, що «зміни» внесено Жовтневим судом міста Дніпра «з очевидним порушенням територіальної підсудності», а у такому випадку згідно ч.1 ст.27 ЦПК України «всі судові рішення є неправосудними». А все тому, що оскільки пан Бородулькін за останніми відомостями живе у Дніпродзержинську, тепер місті Кам'янському, то туди Жовтневий райсуд і мав передати позов на нього «за належною територіальною юрисдикцією» – підсудністю». Чи може пан Бородулькін тим часом переселився чи то з Запоріжжя, чи то з Кам'янського у Дніпро? Все може бути. Ясності з його адресою постійного проживання дійсно мало. Єдине відомо, що у Єлизаветівці його так жодного разу ще й не бачили.

Земля в славній Єлизаветівці, тим паче, біля Блакитного озера - ласий шматок для всякого штибу аферистів.

ЯК ДОСІ по справедливості незавершений, а правоохоронцями схоже і не розпочатий ще «процес», пояснюємо, чому свою публікацію ми почали з того, що територіальна громада Єлизаветівської сільської ради знову здійняла переполох на всю губернію – на всю Дніпропетровську область. Скринька дуже просто відчиняється: випадок з 2.3 га ріллі у Єлизаветівці не те що не рідкісний - масовий тут «з 2002 року». Тоді, як відомо, діяв Закон України «Про внесення змін і доповнень до Земельного кодексу» - до речі, що Української РСР – від 13 березня 1992 року, який втратив чинність з 1 січня 2002 року. Згідно з ним уже тоді кожен громадянин мав право на отримання у приватну власність або у постійне користування до двох гектарів землі для ведення свого господарства. А відання цим, себто передача ділянок у власність чи постійне користування, реєстрація тих і інших прав та погодження проектів землеустрою ч.1 ст.9 згаданого Закону передавала у компетенцію та під відповідальність сільським, селищним і міським районного підпорядкування Радам народних депутатів. І виходить, знайшлися «мудрі голови» та мастаки-шахраї, котрі намислили аферу з далеким «прицілом» на її остаточну реалізацію. На Дніпропетровщині саме у 2001 році й «наплодили» фальшивих рішень та державних актів наразі й не відомо скільки. І «залягли з ними глибоко на дно», щоб ось тепер з ними, а точніше винятково з їх кверокопіями, й вистрибувати один попереду одного зі схованок і заявляти там і тут про своє право на землю. Очевидно, з надією на те, що мало не за двадцять літ на місцях, у сільських та селищних радах, також у невеликих міських, які підпорядковані сільським районним, та в районах у великих містах змінилися покоління депутатів, а сільських голів і просто голів й поготів. Хто тепер точно згадає та доскладить, які рішення приймали та кому землю роздавали далекі «попередники»?

Так чи інакше, а не встигла Єлизаветівська громада наробити гвалт, як слідом навіть міський голова обласного центру Борис Філатов «запанікував»: знали б городяни, заявив він, скільки корупційних схем «дерибану» земельних ділянок доводиться розплутувати сьогодні, які були приховано закладені ще у 2001 році районними у місті радами. А далі мов з «рогу сумнівних фактів» аналогічні дали про себе знати у Новомосковському, Криничанському районах і в тому ж місті Кам'янському. Та що далі говорити, якщо і саму Єлизаветівку тепер продовжують атакувати нові приватні власники її земель. Насправді ж, як вважає уповноважений від Єлизаветівської громади Максим Голосний, рейдери. Слідом прибули «претенденти» ще на аж 35 гектарів, з яких 15 – прибережна смуга водойми, а 20 – це лісосмуга.

І всі ці випадки, тобто і новомосковські чи криничанські і дніпровські, чи кам'янські, продовжує Голосний, схожі між собою, як краплини води. У таких випадках кажуть – один почерк. Усі надають не оригінали, а наче кверокопії рішень та документів, датованих 2001 р. В усіх на диво плутанина з місцями проживання тих, хто ніби отримував земельні наділи частіше у власність, хоч і в тимчасове користування також. Нарешті давні «землевласники» завбачливо зараз «уселяками доступними шляхами» у електронному вигляді освіжили чи оновили свої документи дійсно майже двадцятилітньої давності.

- То хіба це не свідчить про те, - підводить свою невеселу риску Максим Голосний, - що в області засвітилося зі злочинним умислом давно згуртоване та до останніх пір глибоко підпільне організоване рейдерське угруповання, яке загодя заготувало собі передусім по сільських територіальних громадах і радах чимало земельки, і тепер дочекалося чи прийшло до висновку, що наче настав час реалізувати, втілити, забрати своє?

Гадаєте, Голосний передає бочці меду ложку дьогтю? Але аби з ним не погоджуватися чи бодай сперечатися, «спростувати» версію спроможне лише сумлінне розслідування того, що відбулося ще у 2001-му році, і як наслідки – уже і в наші дні, згодні? Однак річ у тім, що чомусь ніхто на Дніпропетровщині не квапиться з цим слідством. Залишається повідомити, що не дочекавшись підтримки екс-Генпрокурора Руслана Рябошапки, Єлизаветівська сільрада щойно відіслала листа і на ім'я Президента Володимира Зеленського. Тобто надії вона не втрачає.

Тому остання крапка-мораль у нашій публікації – хвала Єлизаветівській сільраді, котра одна з небагатьох в області бореться з усіма її корупційними та злочинними діяннями та справді уже не вперше привертає увагу до відвертих злодіянь не тільки в масштабах своєї області. Ми б з багатьма підступними та нищівними явищами давно і раз та назавжди покінчили, якби усі громади усієї України з Єлизаветівської брали приклад. Ще точніше – не боялися б з неї його брати.

! Непідкупне око чесної людини завжди турбує шахраїв *Жан- Жак Руссо*

все, що вам необхідно знати, в тому числі і про закон № 3219

Одинадцятого березня на брифінгу голова Всесвітньої організації здоров'я визнав пандемію коронавірусу. З грецької слово пандемія перекладається як «весь народ». Таким чином, пандемією називають хворобу, яка прийняла масовий характер і поширюється по всій території країни і за її межі на територію суміжних держав. У свій час викликали пандемію також чума і холера.

В Україні зафіксовано вже 14 випадків захворфювання на небезпечну вірусну інфекцію COVID-19. Вона стає в сотні разів небезпечнішою, коли приправлена нездоровою панікою і бажанням спекулянтів заробити на продажу дезінфікуючих засобів. Поки в супермаркетах повний солд аут гречки і туалетного паперу, ми в черзі не стояли, а готували для вас аналітику і розбиралися в ситуації, що склалася. Сьогодні ресурс Протокол (Protocol) спробує максимально відповісти на найгостріші питання з приводу карантину 2020 року і відповідальності за порушення правил, необхідних для профілактики і попередження поширення інфекційного захворювання COVID-19.

Нормативне забезпечення карантину-2020

Постановою № 211 від 11 березня 2020 року Кабінет Міністрів України ввів карантин по всій території України з 12 березня по 3 квітня. Аналізуючи досвід інших країн, не виключено продовження цього строку. Дана постанова має всього дві заборони:

- на відвідування освітніх установ, тобто закриття на час навчальних закладів;
- заборона масових заходів (понад 200 осіб). Спортивні заходи дозволяється проводити без уболівальників.

Також було введено в дію Указом Президента України рішення РНБО, яке має на увазі вже більш серйозні обмеження:

- закриття з 00:00 17 березня 2020 року на два тижні пункти пропуску через кордон України для здійснення регулярного пасажирського сполучення;
- припинення з 00:00 16 березня 2020 року на два тижні в'їзд на територію України іноземців та осіб без громадянства, за винятком людей, які мають постійний або тимчасовий вид на проживання.

Обмеження з-за коронавірусу і правила карантину

Хоч постанова №211 і не передбачає ніяких обмежень крім заборони на проведення масових заходів і призупинення навчального процесу, але вони є.

16 березня Президент України Володимир Зеленський записав звернення до органів державної влади щодо протидії пандемії COVID-19. Президент закликав ввести такі обмеження:

- карантин через коронавірус
- з 00: 01 17 березня 2020 року заборонити приймати відвідувачів культурних закладів, торгових центрів, ресторанів, кафе, фітнес-центрів та інших закладів;
- з 12-ї години дня 18 березня 2020 року заборонити залізничні, авіа - і автобусні міжміські та міжобласні пасажирські перевезення, заборонити роботу метрополітенів. Міські перевезення можуть здійснюватися в режимі: до 10 чоловік – у маршрутних таксі та таксі і до 20 осіб –в тролейбусах, автобусах, вагонах трамвая.
- в областях, де були підтверджені випадки коронавіруса, а саме – у Чернівецькій і Житомирській областях – оголосити режим надзвичайного стану з 17 березня 2020 року;
- заборонити масові заходи за участю 10-ти і більше осіб, включно з обрядами та церемоніями.

Стосовно болючого питання для юристів і адвокатів, а саме роботи судів, то призупинення їх діяльності немає, всі працюють у звичному режимі. Карантин через коронавірус практично ніяких змін в їх роботу не зробив, хоча кожен день через суди проходять тисячі людей. Саме тому суди все ще залишаються потенційним джерелом зараження і поширення коронавірусу. Звичайно, логічніше було б не припиняти роботу судів, а перевести їх на дистанційний режим роботи, хоча б по тих категоріях справ, де присутність людини не є обов'язковою. На даний момент такі рекомендації для громадян дали багато судів міста Харкова.

Неймовірно показовим для судової системи не тільки України, а й всіх інших країн, є приклад Європейського суду з прав людини. Суд іде на карантин і повністю переходить на дистанційне правосуддя для безперервного виконання його завдань. Шестимісячний строк для подання заяв згідно ст. 35 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод буде припинений як виняток на один місяць, починаючи з 16 березня 2020 року. .

Здається, зараз саме час для активного функціонування нашої, хоч і дуже проблемної, системи «Електронний суд» у всіх, без винятку, судах нашої країни.

Що необхідно знати про коронавірус в Україні?

Основні симптоми коронавірусу - сухий кашель, температура і втома, тому фраза «обкашлять питаннячко» набрала вже зовсім іншого емоційного забарвлення.

Вірус передається крапельним або, що набагато частіше, контактним шляхом. Вірус не здатний переміщатися, а є тільки в крапельках, які людина видихає при чханні або кашлі. Тому заразиться навіть від інфікованої людини не можна, але за умови дотримання безпечної дистанції (не менше 1,5 м).

На поверхні предметів вірус живе від 3-х годин до декількох днів. Щодо посилок з КНР, то ВОЗ не давала ніяких обмежувальних рекомендацій, оскільки заразиться через посилки неможливо.

Групою ризику є літні люди, медпрацівники, люди, які мали прямий фізичний контакт з хворим, ті, що перебували в закритому приміщенні з хворим.

Діагностика даного захворювання можлива тільки з допомогою тест-системи. Це пов'язано з тим, що коронавірус має дуже схожі симптоми з ГРВІ, тому визначити його можуть лише спеціальні тести. Також прийміть до відома, що своєчасна діагностика допоможе вам вижити, особливо якщо ви недавно повернулися з країн, де зафіксовано розповсюдження COVID-19.

МОЗ України також захищає громадян від покупки «чарівних ліків від коронавірусу». Таких ліків не існує, а лікування відбувається симптоматично.

Також у зв'язку зі сформованою у всьому світі ситуацією зросла кількість фейкових і абсурдних новин. Для моніторингу ситуації розповсюджень коронавірусу в Україні закликаємо вас користуватися офіційним сайтом МОЗ: http://covid19.com.ua/

Взаємовідносини працівників і роботодавців під час карантину через коронавірус

Поширення коронавірусу

Заборона відвідування освітніх установ на час карантину в Україні 2020 викликала найбільше питання у працюючих батьків: з ким залишати дитину?

На підставі постанови КМУ від 11.03.2020 № 211 можна до 3 квітня отримати одному з батьків, який доглядає за дітьми, відпустку без збереження заробітної плати. Роботодавець жодним чином не може відмовити вам у наданні такої можливості. Дитині має бути до 14-ти років. Дане право передбачено п. 3-1 ст. 25 Закону України «Про відпустки». Для надання відпустки з вищезазначених підстав працівник повинен написати заяву і прикласти копію свідоцтва про народження дитини.

Також потребує роз'яснення питання, чи можна взяти лікарняний по догляду за дитиною на період призупинення навчального процесу. Наголошуємо, що для догляду за здоровою дитиною лікарняний не дають. Якщо ж ваша дитина захворіла, то ви зможете його отримати на загальних підставах.

У даному питанні існує також досить цікавий момент. Відповідно до ч. 7 ст. 22 Закону «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», якщо тимчасова непрацездатність застрахованої особи викликана карантином, введеним органами санітарно-епідеміологічної служби, надається допомога по тимчасовій непрацездатності з першого дня за весь час відсутності на роботі з цієї причини. Але карантин був введений Кабміном, тому дане питання потребує офіційного роз'яснення.

Роботодавцям ж рекомендуємо перевести наказом працівників, які можуть виконувати роботу з дому, на дистанційну форму роботи на час дії карантину в порядку ст. 9-1 Кодексу законів про працю (як додаткова пільга для працівників). Також особливий режим роботи на час дії карантину може бути у вигляді неповного робочого часу або гнучкого режиму роботи (особливості якого не встановлено у Кодексі законів про працю).

Відповідальність за порушення правил карантину

У МВС заявили, що співробітники правоохоронних органів мають право здійснювати рейди і перевіряти дотримання вимог Кабінету Міністрів у період карантину. Об'єктами таких рейдів можуть стати навчальні заклади (державні і приватні), а також суб'єкти господарської діяльності (ТРЦ, кінотеатри, нічні клуби тощо).

За порушення правил карантину передбачена як адміністративна, так і кримінальна відповідальність.

Кримінальна відповідальність.

Диспозиція статті 325 Кримінального кодексу України передбачає відповідальність за порушення правил та норм, встановлених з метою попередження епідемічних та інших інфекційних захворювань, а також масових неінфекційних захворювань (отруєнь) і боротьби з ними, якщо такі дії спричинили або завідомо могли спричинити поширення цих захворювань, передбачено диспозицією ст. 325 КК України.

Санкції: штраф до 1700 грн(згідно з останніми змінами від 17000 до 51000), арешт на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, а за частиною другою позбавлення волі від 5 до 8-ми років.

Звертаємо вашу увагу, що суб'єкт цього злочину спеціальний. Ним можуть бути лише особи, до службових або професійних обов'язків яких входить виконання правил, встановлених з метою запобігання заразних захворювань і боротьби з ними (працівники Держспоживслужби, інших органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, посадові особи підприємств, установ і організацій).

Карантин-2020

У реєстрі судових рішень немає вироків за цією статтею, але тут слід пам'ятати і про безпрецедентність цієї ситуації.

Також існує і ст. 137 КК України, яка передбачає відповідальність за невиконання або неналежне виконання професійних чи службових обов'язків щодо охорони життя та здоров'я неповнолітніх внаслідок недбалого або несумлінного до них ставлення, якщо це спричинило істотну шкоду здоров'ю потерпілого.

Суб'єкт цього злочину спеціальний, це особа, на яку покладені професійні чи службові обов'язки щодо охорони життя та здоров'я неповнолітніх.

Санкції: штраф від 17000 до 51000 грн, обмеження волі до 3-х років, позбавлення волі на той самий строк, позбавлення права обіймати конкретні посади або займатися конкретною діяльністю до 3-х років або без такого.

Адміністративна відповідальність.

Порушення санітарних норм передбачено ст. 42 КУпАП.

Непокора прикордонникам і медикам, що працюють на контрольно-пропускних пунктах, і відмова пасажира від медичного огляду можуть бути розцінені як порушення санітарного законодавства.

Відповідальність: 204 грн і для посадових осіб - 425 грн.

Законодавча робота щодо протидії COVID-19

Верховна Рада України прийняла законопроект №3219 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на попередження виникнення та поширення коронавірусної хвороби». Його вже назвали «законом про підтримку бізнесу». Новий закон передбачає наступні нововведення:

- введена адміністративна відповідальність за порушення карантину людей, санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних норм». У пояснювальній записці автори пояснили, що норма спрямована на залучення до відповідальності за самовільне залишення місця обсервації (карантину) особою, яка може бути інфікована. Покарання за дане порушення передбачає штраф від 17000 до 170000 грн.;
- закупівля товарів і послуг здійснюється без проведення тендерів;
- звільнення від ПДВ та ввізного мита лікарських;
- факт введення карантину відноситься до форс-мажорних обставин;
- мораторій на перевірки державних органів нагляду (контролю);
- відпустка у зв'язку з карантином не включається в загальний термін відпустки.
- подача декларацій до 1 червня (було до 1 квітня);
- зупиняє перебіг строків щодо обігу за адмінпослугами;
- не застосовуються штрафні санкції за порушення податкового законодавства (вчинені з 1.03 по 30.04.2020 року);
- на період з 1.03 по 30.04. 2020 не стягується плата за землю;

Звичайно, це не всі положення нового закону, а тільки найбільш хвилюючі.

Коронавірус: прогноз подій

Напевно, кожного жителя Землі зараз цікавить, коли ж активне зараження вірусом піде на спад. Китайські експерти з питань охорони здоров'я прогнозують спад пандемії до червня. Це найбільш позитивний прогноз подій, який сповниться лише в тому випадку, якщо всі країни будуть чітко дотримуватися рекомендацій ВООЗ і ставитися до профілактичних заходів дуже серйозно.

Залишайтеся вдома і будьте здорові!

Вікторія ШУТЬКО, юрист.

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Продукти, які в холодильник не варто ставити

Правила економії для економних господинь. Більшість людей користуються холодильником? Просто ставлять будь-які продукти на перше місце, що звільнилося. «Цим продуктам не місце в холодильнику, синку!» — знову і знову пише записку мама. Мама одна, і засмучувати її дуже не хочеться... Адже те, що не з'їдено, прострочено або пропало, потрапляє прямо в сміттєвий бак разом з марно витраченими грошима. Вихід є. Зробити холодильник місцем, де продукти будуть зберігатися максимально довго і при цьому не втратять своїх смакових якостей, допоможуть наші поради.

Які продукти повинні бути в холодильнику

Холодильник — це не панацея, є продукти, які не можна зберігати в холодильнику або вони просто не потребують холоду.

Ріпчаста цибуля

Практично жодна страва не обходиться без ріпчастої цибулі: салати, котлети, супи... Виростити цибулю на своєму городі — це лише половина справи, її ще потрібно правильно зберігати.

В холоді головки можуть запліснявіти, швидко псуються. І ні в якому разі не загортайте її в поліетилен. Цибуля не любить цей матеріал, підвищена вологість і відсутність вентиляції швидко призведуть до її загнивання.

В дерев'яних ящиках, плетених кошиках, мішках з тканини можна створити непогану вентиляцію, але важко захистити цибулини від контакту з сусідніми цибулинами, одна з яких може виявитися підгнилою і здатна зіпсувати до 2 кг врожаю.

Простий і ефективний спосіб зберігання цибулі — в старих жіночих колготках. Над цією звичкою наших бабусь у свій час досить посміялися сатирики, але вона з усім тим працює й зберігає цибулю від гниття.

Помідори

З томатами все складно. Недостиглі краще класти в тепле темне місце, а стиглі — на верхню полицю холодильника, ближче до дверцят. Якщо прибрати в холод незрілі плоди, вони швидко потьмяніють і зіпсуються.

Огірки

Щоб огірки не зів'яли, зберігайте їх не в холодильнику і подалі від томатів та бананів, які виділяють газ, який сприяє швидкому в'яненню.

Часник

Волога і низька температура призводять до того, що часник стає м'яким і неїстівним. Головна рекомендація — зберігати головки і тим більше часточки часнику в сухому та недоступному для вологи місці (можна разом з цибулею).

Способів заготівлі часнику на зиму безліч, тому можна підібрати відповідний саме для своїх потреб. Так ароматний часничок завжди буде у вас під рукою аж до наступного врожаю.

Картопля

Холодильник — не найкраще місце для зберігання картоплі. Холод перетворює крохмаль на цукор, що змінює не тільки смак бульб, але і структуру. Будьте готові до того, що картопля в холодильнику стане солодкою.

Краще всього зберігати картоплю в сухій темній шафі при середній температурі, подалі від плити та духовки.

Банани

З бананами, як і з помідорами, складно. При температурі в камері холодильника від 3 до 6 градусів дозрівання бананів сповільнюється, а шкірка швидко темніє.

Водночас м'якуш в холоді псується повільніше, тому таким способом зберігають вже достигли солодкі плоди. Таким чином, зберігання бананів в холодильнику допустиме, але тільки якщо вони вже стиглі і є необхідність трохи продовжити термін придатності.

Хліб

Не варто зберігати в холодильнику хліб. Хлібний м'якуш в підсумку стане вологим і жорстким. Якщо плануєте з'їсти буханець у найближчі чотири дні, залиште його у хлібниці або на столі, накривши серветкою. Коли мова йде про більший термін, оберніть хліб м'яким паперовим рушником і відправте в морозилку.

Мед

При правильному зберіганні термін придатності меду практично не обмежений. Тримати його краще в щільно закритій скляній банці в темному місці при температурі від 5 до 20 градусів.

Якщо у квартирі жарко, то деякий час (тиждень-місяць) продукт може пережити в холодильнику. Але назвати холодильник відповідним місцем для меду все-таки не можна. Холод сприяє кристалізації меду і змінює його смак.

В будь-якому холодильнику присутні безліч запахів, а солодкі ласощі їх не любить. Тому заздалегідь переконайтеся в герметичності тари. Інакше мед вбере в себе всі сторонні запахи.

Рослинна олія

Олія не любить холоду і спеки, оптимальна температура зберігання вказана на упаковці продукту. Намагайтеся зберігати її в прохолодному темному місці, при температурі від 5 до 20 градусів.

У холодильнику олія може почати розшаровуватися, можлива поява осаду, зміна консистенції продукту з рідкої на більш щільну, втрата смакових якостей.

Авокадо

Плоди авокадо ніколи не дозріють в холоді, тому краще дістати їх з холодильника і залишити на 4-5 днів при кімнатній температурі.

Шоколад

Цукерки та плитки шоколаду в холодильнику «сивіють». Відбувається це тому, що групи кристалів какао-масла при низьких температурах збільшуються в розмірах і формують на поверхні шоколаду білі плями.

Якщо шоколад побілів, але термін зберігання у нього ще не вийшов, то можна використати такий шоколад в кулінарних рецептах.

З цими порадами ви перестанете викидати продукти у відро для сміття. Вони будуть зберігатися значно довше, збережуть свій смак і корисні властивості.

Як ефективно очистити організм

Кожна людина хоча б раз у житті замислювалася про те, щоб очистити свій організм від токсичних речовин. Однак не завжди зрозуміло, як зробити це правильно і при цьому не нашкодити здоров'ю. Сьогодні ми розповімо про основні правила детоксикації організму.

Правильне харчування

Значну частину токсинів людина отримує з вживаної нею їжі. З цієї причини фахівці рекомендують відмовитися від перероблених продуктів, зокрема ковбас, а також напівфабрикатів. Крім того дуже важливо включити в раціон клітковину. При цьому якщо ви до цього використовували її в невеликих кількостях, починати краще з невеликих порцій.

Приготування і зберігання їжі

Велику роль в очищенні організму відіграє не тільки, що ми їмо, але і як ми готуємо їжу. При смаженні продуктів на сильному вогні відбувається виділення небезпечних компонентів, тому не економте час — готуйте всі страви на слабкому вогні, віддаючи перевагу керамічному, чавунному посуду, а також виробам з нержавіючої сталі. Зберігати вже приготовлену їжу, краще в скляному посуді.

Правильні засоби по догляду

Токсини можуть потрапляти в організм і з косметичними продуктами, які ми наносимо на тіло. З цієї причини необхідно користуватися виключно натуральними засобами по догляду за шкірою, а також натуральною косметикою.

Фізичні вправи

Заняття спортом — відмінний помічник при детоксикації. Якщо у вас є хронічні захворювання, то краще відвідати вашого лікаря і з'ясувати, який рівень фізичного навантаження припустимий у вашому випадку.

Приймання препаратів тільки за призначенням лікаря

Деякі люди можуть не звертатися за медичною допомогою і вирішують приймати ліки самостійно. Цього робити не потрібно. По-перше, ви можете погіршити свій стан, а по-друге, збільшити кількість токсичних речовин в організмі.

Багаті на омега-3

Якщо ви дбаєте про здоров'я серця і судин, вам необхідні жирні кислоти омега-3. Вони очищають наші судини, нормалізують рівень холестерину, роблять судини еластичнішими і навіть допомагають підтримувати здоровий кров'яний тиск. Дієтологи вважають, що саме риба і оливкова олія, які входять до середземноморського раціону, роблять його найбільш здоровим і сприяють довголіттю — адже в цих продуктах дуже багато омега-3. Але що ж робити, якщо немає можливості щодня їсти лосося і оливки? Ми підібрали продукти, багаті на корисні кислоти, які захистять наше серце і судини.

Ріпакова олія

Це найкорисніша з усіх кулінарних олій: в одній столовій ложці міститься 1300 мг альфа-ліноленової кислоти — це навіть більше за добову норму, яка складає 1100 мг. Більш того, ця олія — на відміну від, наприклад, оливкової підходить для смаження або запікання, оскільки відмінно витримує нагрівання. Тож варто завжди тримати на кухні пляшку такого продукту.

Лляна олія та насіння

Лляне насіння можна додавати до салатів, випічки і йогурту: у одній столовій ложці міститься 2300 мг омега-3. А ось олія — чудова заправка для салатів, у столовій ложці якої міститься майже 5 добових норм цієї речовини! Але пам'ятайте: лляну олію слід вживати без термічної обробки, для смаження вона не підійде.

Яйця

На щастя, кардіологи реабілітували яйця: їх більше не вважають за сховище страшного холестерину. Навпаки, тепер дієтологи одноголосно рекомендують внести яйця до щоденного раціону усім, кого турбує здоров'я судин і серця: у яйцях багато білка, який допомагає нам довше зберігати відчуття ситості і, отже, менше набирати вагу. А ще яйця багаті на вітамін D і омега-3 — тож їжте вашу ранкову яєчню із задоволенням!

Соєві боби

Якщо ви дотримуєтеся вегетаріанського раціону, то соя вам необхідна — і це чудово. Адже лише одна порція сої містить 280 мг рослинних жирних кислот омега-3. А ще — білок і клітковину, тож їжте сою частіше.

Волоські горіхи

Жменя горіхів — це дві добові дози жирних кислот омега-3. Їх можна додавати до салатів і випічки, а також просто їсти — вийде корисний перекус.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 2083912 Тираж 11958.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
℗Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

За винятком пшениці, небагато які сільськогосподарські культури мають таке ж важливе значення для харчової та переробної промисловості, як кукурудза. Вона широко використовується для виготовлення круп, кондитерських виробів і напівфабрикатів, а також як корм для тварин. Але мало хто знає, що з неї роблять папір, клей, біологічний пластик і навіть стабілізуючий розчин для буріння.

Тому деякі підприємці вважають, що вирощування кукурудзи як бізнес може становити інтерес тільки для аграрних корпорацій, які мають величезний території і парк техніки. Тим часом, цей вид діяльності характеризується перспективними для початківця- фермера перевагами. Першою з них є наявність відпрацьованої технології: новачкові не потрібно витрачати час і ресурси на пошуки ефективних методів догляду за рослинами. Також вирощування кукурудзи відрізняється рентабельністю, в рази перевищує аналогічні показники для тваринництва. Нарешті, культура має сформований ринок збуту, внаслідок чого виробнику не доведеться довго шукати покупців і переконувати їх у перевагах своєї продукції.

Кукурудза

Як посіяти кукурудзу?

Насіння звичайних сортів кукурудзи фермер може виростити самостійно. Однак продуктивні гібриди таким способом не отримати: цей посадковий матеріал потрібно купувати в спеціалізованих організаціях або на сільськогосподарських виставках, де сертифіковані розплідники представляють свою продукцію.

Для вирощування кукурудзи придбане зерно обробляють особливим чином, проводячи такі підготовчі процедури:

посадковий матеріал просушують і витримують кілька годин у спеціальному препараті, покликаному захистити зерно від грибків і бактерій;

насіння калібрують за розмірами, щоб забезпечити правильну щільність посадки і рівномірність розподілу рослин;

перед висадкою зерно протягом доби прогрівають теплим повітрям з температурою 35 ° С або витримують тиждень на сонячному світлі, щоб підвищити його схожість.

При невеликій площі ділянки або в холодному кліматі фермеру слід звернути увагу на вирощування кукурудзи розсадним способом. Зрозуміло, подібна технологія є досить трудомісткою, але результат, як правило, повністю себе виправдовує: культура приносить урожай на місяць раніше, ніж у відкритому ґрунті. Як потрібно діяти підприємцю:

для вирощування розсади кукурудзи в домашніх умовах використовують паперові або торф'яні стаканчики, наповнені сумішшю землі з перегноєм;

у ґрунті роблять ямку глибиною 3-4 см, в яку кладуть 2-3 зерна. Їх поливають, присипають землею, після чого переносять стаканчики на освітлене підвіконня;

через два тижні розсаду висаджують у відкритий ґрунт. Але якщо земля все ще не прогрілася, краще почекати;

на ділянці копають лунки з інтервалом 40-50 см, в які саджають кукурудзу. Далі рослини поливають і мульчують тирсою або піском.

Сіяти кукурудзу безпосередньо в ґрунт набагато швидше і простіше, однак при цьому також потрібно провести безліч підготовчих заходів:

відразу ж після збирання попереднього врожаю виконують лущення і боронування ділянки на глибину 6-8 сантиметрів;

у середині вересня територію перерюють на глибину 25-30 см, щоб восени і взимку вода безперешкодно проникала в ґрунт;

навесні, як тільки зійде сніг, поле обробляють боронами для замикання вологи в ґрунті. Якщо не зробити це вчасно, земля швидко висохне;

безпосередньо перед посівом ділянку культивують ще раз, що необхідно для знищення перших паростків бур'янів;

одночасно з культивацією в землю вносять 100-150 кг селітри, 120-150 кг сульфату калію і 300-500 кг суперфосфату на гектар площі;

до посіву та вирощування кукурудзи у відкритому ґрунті приступають, коли ґрунт на глибині 5 см прогріється хоча б до 8-10 ° С;

насіння викладають стрічками з інтервалом 25-35 см на глибину не більше 4-5 см. Відстань між рядами повинна становити 65-70 см;

щоб не довелося прибирати весь урожай відразу, насіння на різних ділянках садять з інтервалом 1-2 тижні або використовують сорти з різними термінами дозрівання;

оптимальна щільність посадки на гектар складає 75000-100000 рослин в лісостепових зонах і 55000-65000 рослин в степових районах;

щоб уникнути перехресного запилення, кормові та цукрові сорти висаджують на відстані 400 м. Або підбирають терміни так, щоб вони не цвіли одночасно.

Як доглядати за кукурудзою?

Як і будь-яка сільськогосподарська культура, кукурудза потребує постійного догляду. Вивчаючи список заходів, можна помітити, що відпочивати фермеру не доведеться:

головна особливість вирощування кукурудзи – потреба в поливі. Якщо літо видалося сухим, кожні три дні на 1 м² посівів виливають 5-6 літрів води;

коли рослини випустять сьомий лист, їх починають поливати через день. У міру появи вологи частоту поливу знову зменшують;

через тиждень після посадки ділянку обробляють боронами на невелику глибину, щоб знищити бур'яни і при цьому не пошкодити насіння;

другу культивацію проводять, коли рослини випускають третій лист. Обробляти поле потрібно поперек рядів, в денний час;

коли на стеблах з'являється восьмий лист, кукурудза починає відрощувати пасинки. Їх необхідно виривати біля основи, щоб запобігти виснаженню рослини;

після початку цвітіння корисно проводити штучне запилення. Для цього потрібно потрясти мітлу однієї рослини над суцвіттям сусіднього;

ті пагони, що виросли до 20 см, обов'язково підгортають. Ця процедура захищає верхні коріння від сонячного світла і допомагає запобігти зростанню бур'янів;

у момент появи четвертого листа проводять органічну підгодівлю рослин, використовуючи 10% розчин гною або пташиного посліду;

для знищення однорічних і багаторічних бур'янів поле двічі обробляють гербіцидами: перший раз за місяць до посіву, а другий – перед цвітінням;

також контролюють чисельність шкідників на ділянці. Якщо їх популяція зростає, посіви обробляють безпосередньо по листу пестицидами та інсектицидами;

обприскування кукурудзи хімікатами проводять тільки в ясні сонячні дні, коли температура повітря перевищує 14 ° С.

Як збирати урожай кукурудзи?

За тиждень до передбачуваної дати дозрівання врожаю за ділянкою встановлюють спостереження. Важливо точно визначити момент збору качанів, оскільки зволікання навіть в три-чотири дні призводить до істотного погіршення якості зерна та втрати більшої частини поживних речовин. Час вибирають залежно від того, з якою метою вирощують кукурудзу:

технологія вирощування солодкої кукурудзи передбачає збирання качанів на етапі молочної зрілості, коли вологість зерна становить 70-75%. Оптимальний термін збору врожаю становить всього два-три дні. Кукурудзу негайно відправляють на заморозку або на переробку, оскільки вже через шість годин зерно в'яне. При температурі 0-2 ° С у холодильній камері качани можна зберігати до трьох тижнів;

Технологія вирощування кукурудзи на зерно включає прибирання качанів на етапі воскової зрілості, при вологості зерна 30-35%. Урожай обробляють двома способами: перший передбачає відділення плодів, сушку і обмолот зерна, а також виробництво силосу в стаціонарних умовах, а другий – виконання цих операцій за допомогою комбайна. Кукурудзу потрібно зібрати максимум за три тижні;

технологія вирощування кукурудзи на силос має на увазі збір врожаю на етапі воскової або молочно-воскової стиглості, коли зерна вже дозріли, а листя ще залишаються зеленими. Спочатку вручну обривають всі качани, а потім рослини скошують комбайнами на висоті 15 см від землі. Далі зелену масу подрібнюють і трамбують в силос або в ті ж траншеї на поле, накриваючи її соломою.

Як продавати кукурудзу?

Уже в момент покупки ділянки під посіви підприємець повинен розуміти, кому і як він збирається продавати свою продукцію. Організація збуту особливо важлива при культивуванні цукрових сортів, що мають дуже короткий термін зберігання. На щастя, виробництво кукурудзи більш популярне на вітчизняному ринку, ніж вирощування спаржі в домашніх умовах як бізнес, а тому шукати покупців довго не доведеться. Як можна це зробити:

цукрову кукурудзу слід запропонувати продуктовим магазинам і супермаркетам. Якщо правильно розподілити строки посіву, можна постачати їм качани все літо;

солодкі сорти купують консервні заводи і переробні підприємства, які випускають десертну кукурудзу для приготування страв;

якщо ділянка знаходиться недалеко від курортної або туристичної зони, варто подумати про установку власного кіоску з вареними качанами в людному місці;

зубовидні і крем'янисті сорти можна продавати виробникам кукурудзяної муки і круп, а жаби – виробникам снеків і попкорну;

можна висушити і обмолотити кукурудзу на зерно, а потім продати його на одному з торгових майданчиків або дошок оголошень в інтернеті;

силос слід запропонувати власникам тваринницьких ферм і власникам присадибних господарств, що мають домашню худобу;

нарешті, можна придбати додаткове обладнання і самому зайнятися виготовленням кукурудзяної крупи, борошна, паличок, консервів або комбікормів.

Неможливо знайти підприємця, який не хотів би збільшити свій прибуток. У сільському господарстві величина доходів безпосередньо залежить від врожайності, будь то культивування кукурудзи або вирощування кабачків у відкритому ґрунті як бізнес. В даному випадку вітчизняні фермери, як правило, отримують 7-9 тонн зерна з гектара. Однак експерименти показують, що потенціал деяких сортів кукурудзи при належному догляді становить 16-18 тонн з гектара. Як цього досягти:

використання крапельного поливу дозволяє збільшити врожайність в середньому на 60-75%. Такий приріст повністю виправдовує витрати на покупку системи;

при появі шостого-сьомого листа відбувається формування кількості зерен в качані. Для його збільшення слід використовувати цинкові добрива;

агротехніка повинна бути продуманою. Важливо вчасно провести оранку і боронування землі, правильно розрахувати кількість добрив;

не потрібно купувати насіння першого-ліпшого ґатунку. Хороші результати дають тільки продуктивні гібриди, адаптовані до конкретних кліматичних зонах.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.